

Θαυμάζω τον ελληνισμό της Κύπρου.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας – Πολιτικός Επιστήμων.

9 Ιουλίου 1821. Η σφαγή του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού και εκατοντάδων κληρικών και λαϊκών από τους Οθωμανούς στη Λευκωσία. 15 Ιουλίου 1974. Το εγκληματικό πραξικόπημα στην Κύπρο. 20 Ιουλίου 1974. Η εισβολή του Τουρκικού Αττίλα. Ήταν Σάββατο τότε όπως και φέτος. Την ώρα που το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου υπενθύμιζε την εορτή του Προφήτη Ηλία έπεφταν οι πρώτοι Τούρκοι αλεξιπτωτιστές.

Πέρασε πολλά δεινά η Κύπρος στην πολυτάραχη ιστορία της, αλλά κράτησε την ελληνική ψυχή της. Από τότε που οι Αχαιοί κατέφθασαν στα χαμογελαστά ακρογιάλια της μέχρι σήμερα ένα δραστήριο και μαχητικό κομμάτι του Ελληνισμού ζει και προοδεύει στη Μεγαλόνησο της Ανατολικής Μεσογείου. Και από τότε που οι Απόστολοι Παύλος και Βαρνάβας έφεραν στο νησί τη διδασκαλία του Ευαγγελίου η Ορθοδοξία αναζωγόνησε πνευματικά τους Κυπρίους και συνδέθηκε άρρηκτα με την ταυτότητά τους.

Θαυμάζω τον Ελληνισμό της Κύπρου, διότι στάθηκε όρθιος απέναντι σε δυνατούς ανέμους και καταιγίδες. Θαυμάζω τους Έλληνες Κυπρίους, διότι παρά τις πολλαπλές εισβολές και κατακτήσεις διαφύλαξαν την Ορθόδοξη Πίστη και την ελληνική γλώσσα. Τους θαυμάζω, διότι λίγα χρόνια μετά την εισβολή του 1974 επούλωσαν τις περισσότερες πληγές και παρουσίασαν ένα οικονομικό θαύμα. Μάς εντυπωσίασαν και πολύ προσφάτως όταν ξεπέρασαν μέσα σε λίγα χρόνια την οικονομική κρίση.

Η ελληνική και ορθόδοξη παρουσία στην Κύπρο αποτελεί πηγή εμπνεύσεως για τους ποιητές. Ο Κύπριος Βασίλης Μιχαηλίδης, που έζησε στα τέλη του 19^{ου} και στις αρχές του 20ού αιώνας, κατέγραψε στην τοπική διάλεκτο, την τόσο κοντινή στα Αρχαία Ελληνικά, τον διάλογο του Εθνομάρτυρος Αρχιεπισκόπου Κυπριανού με τον Κιουτσούκ Μεχμέτ:

**«Η Ρωμηοσύνη εν φυλή συνόκαιρη του κόσμου
Κανένας δεν εβρέθηκε για να την ιξηλείψη
Κανένας γιατί σκέπει την που τάψη ο Θεός μου.
Η Ρωμηοσύνη εν να χαθεί όντας ο κόσμος λείψη»!**

Δηλαδή:

Ο Ορθόδοξος Ελληνισμός δεν πρόκειται να εξαφανισθεί υπό την πίεση των κατακτητών, αλλά θα επιβιώνει μέχρι τη συντέλεια του κόσμου, διότι τον προστατεύει από ψηλά ο Θεός! Μήνυμα αντιστάσεως και ελπίδας.

Ο Γεώργιος Σεφέρης, διπλωμάτης και Νομπελίστας ποιητής μας, επισκέφθηκε το 1953 την Κύπρο, δύο χρόνια πριν ξεσπάσει ο Αγώνας του Κυπριακού Ελληνισμού για την Αυτοδιάθεση. Τα Κυπριακά ποιήματά του δείχνουν πόσο εντυπωσιάσθηκε από τις αρχαίες ελληνικές ρίζες και από την Ορθόδοξη Χριστιανική παράδοση των Κυπρίων. Τον εμπνέει ο Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος που έγραψε σπουδαία θεολογικά και ιστορικά κείμενα στο τέλος του 12^{ου} και στις αρχές του 13^{ου} αιώνας. Γράφει ότι από την Κύπρο η Ελλάδα φαίνεται πιο πλατειά. Υπογραμμίζει ότι πρέπει να γνωρίσουμε καλύτερα και να στηρίξουμε τον εκτός Ελλάδος Ελληνισμό:

«Φωνή Κυρίου επί τῶν ὑδάτων. Νῆσός τις ἔστι»! (Σαλαμίνα της Κύπρος).

[Άρθρο](#) στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, 22.7.2019

Πηγή : www.antibaro.gr/article